

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 28/6

14 հուլիսի 2015 թ.

Քննարկվեց Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանի ՀՀ Նախագահին (պատճենը ՀՀ վարչապետին) և ՀՀ ֆինանսների նախարարին հասցեագրված բողոքները ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության 10.06.2015 թ-ի թիվ 5011429 ակտի դեմ:

Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանի բողոքում բերված փաստարկները.

Համաձայն ՀՀ ֆինանսների նախարարի 05.03.2015թ. թիվ 5011429 հանձնարարագրի 24.03.2015թ. մինչև 27.05.2015թ. կատարվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների ճշտության ստուգում, որի արդյունքում կազմվել է թիվ 5011429 ակտը, որով գանձման է առաջադրվել 8.076.161 դրամ:

Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանը (այսուհետ նաև բողոքաբեր) չհամաձայնվելով ակտի հետ չի ստորագրել այն և գտնում է, որ ակտով հաշվարկված գումարները իրական և առարկայական չեն, ստուգմամբ թույլ են տրվել օրենքի մի շարք խախտումներ:

Մինչև 2008թ. մարտ ամիսը Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանն աշխատել է «Քալար-էս էքս» ՍՊԸ-ի միջոցով և վերջինիս կանոնադրական կապիտալում ունեցել է 33% փայաքաժին, սակայն այդ ՍՊԸ-ի գործունեությունը դադարեցվել է 31.03.2008թ.-ին և այլևս չի աշխատել, որի մասին ստուգողներն իրենց ակտում ոչինչ չեն նշել:

Բողոքաբերը 2010թ. օգոստոսի 3-ին էրեբունու ՀՏ-ում գրանցվել է որպես Ա/Ձ և զբաղվել մանրածախ առևտրով: Սկզբում աշխատել է պարզեցված, իսկ 2013թ.-ից՝ շրջանառության հարկով, յուրաքանչյուր եռամսյակ պարտաճանաչ կերպով վճարել է առևտրի հասույթից ստացված և հաշվարկված հարկերը, յուրաքանչյուր եռամսյակ պարտաճանաչ կերպով ներկայացրել է հաշվետվություններ, ինչպես նաև տարեկան հաշվետվություններ և այդպես 5 տարի շարունակ:

Սակայն հարկային մարմնի որևէ աշխատակից, տեսուչ, վերահսկիչ բողոքաբերին չեն նախազգուշացրել, որ եթե «Քալար-էս էքս» ՍՊԸ-ն չի լուծարվել, այլ ընդամենը դադարեցրել է նրա գործունեությունը, ապա նա չպետք է աշխատեր պարզեցված, իսկ 2013թ. հանվարի 1-ից նաև շրջանառության հարկատեսակով, այլ՝ պետք է համարվի ԱԱՀ և եկամտահարկ վճարող:

Ըստ ակտի 4-րդ կետի 1-ին ենթակետի՝ անհատ ձեռնարկատերը թույլ է տվել «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքով սահմանված պահանջների խախտում, մասնավորապես՝ անհատ ձեռնարկատերը 2010թ. օգոստոսի 3-ից մինչև 2014թ. դեկտեմբերի 31-ը «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի և 2013թ. հունվարի 1-ից գործող «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 3, 4 կետի «գ» ենթակետի համաձայն պետք է համարվեր ԱԱՀ վճարող և հարկային մարմին ներկայացներ ԱԱՀ-ի եռամսյակային հաշվարկներ, ինչը Ա/Ձ-ի կողմից չի իրականացվել, խախտվել են «ԱԱՀ-ի մասին» և «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքների վերը նշված հոդվածների պահանջները, որոնց համաձայն ԱԱՀ վճարող չհամարվելու սահմանված շեմը չի տարածվում այն կազմակերպության և անհատ ձեռնարկատիրոջ նկատմամբ, որին պատկանում է այլ անձանց կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20% և

ավելի մասը: Իսկ ստացված նյութերով հիմնավորվել է, որ 31.03.2008թ. Աշոտ Հակոբյանին է պատկանել «Քալար-էս էքս» ՍՊԸ-ի կանոնադրական կապիտալի 33 % մասը:

Բողոքաբերը չի ժխտում, սակայն կրկնում է, որ այդ ՍՊԸ-ի գործունեությունը դադարեցվել է 2008թ. և նա չի հասկացել դադարեցվել և լուծարվել բառերի իմաստը, այլապես այն կլուծարվեր և չէր հայտնվի այս վիճակում:

Եթե հարկային մարմինը կամերալ ստուգումների ժամանակ հայտնաբերեր և նախազգուշացներ, ապա բողոքաբերն արդեն իսկ 2011թ. կանցներ ԱԱՀ-ի դաշտ և իր բոլոր հաշվետվությունները և հաշվարկները կտարվեին այդ օրենքի դրույթներին համապատասխան:

«ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի 6-րդ պարբերության համաձայն՝ կամերալ ուսումնասիրության արդյունքում հաշվետվություններում խախտումներ, անճշտություններ, անհամապատասխանություններ հայտնաբերելու դեպքում դրա վերաբերյալ կազմվում է արձանագրություն (երկու օրինակից), որը ուսումնասիրություն անցկացնող հարկային մարմինը երեք աշխատանքային օրվա ընթացքում փոստով կամ առձեռն տրամադրում է տնտեսվարող սուբյեկտին, ինչը չի արվել:

Էրեբունու ՀՏ աշխատակիցները թույլ տրված այդ վրիպումը «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 5.1-րդ, 6-րդ հոդվածներով սահմանված խնդիրների լույսի ներքո պետք է նկատեին ոչ թե 2015թ-ին, այլ՝ 2010թ-ին, բողոքաբերի կողմից Ա/Ձ-ի ստեղծման ժամանակ, վատագույն դեպքում 2011թ-ին, քանի որ «Քալար-էս էքս» ՍՊԸ-ի հաշվետվությունները և հաշվարկները հարկային տեսչության են հանձնվել գանգատաբերի ստորագրությամբ և իր ազգանվամբ, իրենց ձեռքի տակ էին այդ կազմակերպությունների համակարգչային գրանցման և մշակման պատկերը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ վարչական մարմինները պարտավոր են հետևել օրենքների պահպանմանը: Տվյալ պարագայում նրանք չեն իրականացրել իրենց գործառույթները, իսկ նույն օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն՝ արգելվում է անձանց ծանրաբեռնել պարտականություններով, տվյալ դեպքում կիրառվել են ՀՀ հարկային օրենսդրությունում եղած գրեթե բոլոր հարկատեսակներով նախատեսված սանկցիաները:

2010թ. օգոստոսից մինչև 2015թ. յուրաքանչյուր եռամսյակի կտրվածքով հաշվարկել է 2.840.784 դրամ, այս գումարից «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 30.1 հոդվածի կարգով դուրս են եկել երեք տարի առաջ կատարված խախտումների համար հաշվարկված գումարները: Իսկ 2011թ. 3-րդ եռամսյակից մինչև 2014թ. 4-րդ եռամսյակը հաշվարկված ԱԱՀ-ի գումարը կազմել է 2.570.642 դրամ, որի նկատմամբ հաշվարկվել են «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ, 24-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթներով նախատեսված պատասխանատվության միջոցները:

Ըստ բողոքի 0.15% տույժերը կիրառվել են ոչ թե 365 օրվա համար, այլ՝ 1185 օրվա համար: Սա շատ խոսուն փաստ է, որ ստուգողներն օբյեկտիվ չեն եղել և ցույց են տվել բողոքաբերին սնանկացման ճանապարհը:

Ուշագրավ է, որ արտերկրից նեկրված ավտոներկերի գնի մեջ հաշվարկված են ավելացված արժեքի հարկի գումարներ, իսկ ստուգողները չգիտես ինչու 2.570.642 դրամ գումարից չեն հանել արդեն վճարված ԱԱՀ-ի տոկոսները:

Բացի այդ, ինչպես վերևում նշվեց, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի պահանջներն իբր խախտելու համար՝ ԱԱՀ-ի հաշվարկների ներկայացման

ժամկետները խախտելու պատճառով 2011–2014թթ. համար առաջադրվել է 2.254.336 դրամի տուգանք: Մինչդեռ այդ հոդվածում տառացի նշված է, որ հարկ վճարողների կողմից հաշվետվությունը հարկային մարմին սահմանված ժամկետից ուշ ներկայացնելու կամ չներկայացնելու դեպքում այդ ժամկետին հաջորդող յուրաքանչյուր լրացած 15 օրվա համար հարկ վճարողից գանձվում է տուգանք հաշվարկված հարկի ընդհանուր գումարի 5% չափով: Նշված տուգանքների հանրագումարը չպետք է գերազանցի այդ հարկի հաշվարկված ընդհանուր գումարը, իսկ 15 օրյա ժամկետը հաշվարկելիս ոչ աշխատանքային օրերը հաշվի են առնվում միայն առաջին տուգանքի հաշվարկման ժամանակ:

Բողոքաբերը նշում է, որ որպես շրջանառության հարկ վճարող ժամանակին ներկայացրել է բոլոր հաշվարկները և հաշվետվությունները, իսկ որպես ԱԱՀ վճարող հաշվարկներ հաշվետվություններ չներկայացնելու համար առաջին անգամ է տուգանվում, հետևաբար ստուգողները պետք է հաշվի առնեին այս փաստը և հանեին հանգստյան օրերը, իսկ մեկ տարվա հանգստյան օրերի քանակը կազմում է 96 օր, չորս տարվա հանգստյան օրերը՝ 384 օր: Ստուգողները պարտավոր էին «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի բովանդակությամբ 2011-2014թ.թ. ժամանակաշրջանի համար տուգանքը հաշվարկելիս հաշվի առնեին, որ այդպիսի հարցով տուգանվում է առաջին անգամ և այդ 15 օրերի քանակից դուրս գային հանգստյան 384 օրերը, նոր միայն հաշվարկելին 2.254.336 դրամ տուգանքը:

Անտեղյակության պատճառով բողոքաբերը չի աշխատել ԱԱՀ-ի դաշտում, սակայն դրանում իրենց մեղքն ունեն նաև հարկային ծառայությունները, որոնք տարիներ շարունակ տեղյակ լինելով այդ մասին չեն նախազգուշացրել: Մասնավորապես, բողոքաբերը ընդունում է, որ իր անտեղյակության և հարկային ծառայողների անփութության պատճառով, հարկային փաստաթղթերը՝ հաշվետվությունները և հաշվարկները սխալ են ներկայացվել, սակայն «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23 հոդվածի պահանջները պետք է հաշվարկվեին ոչ թե 1185 օրվա համար, որպիսին կատարել են ստուգողները, այլ 365 օրվա համար, ինչպես որ նշված է օրենքում:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանը խնդրում է հանձնարարել քննարկելու իր բողոքը և միջոցներ ձեռնարկել թույլ տրված խախտումները վերացնելու և իրեն ներկայացված գումարը վերանայելու ուղղությամբ:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ֆինանսների նախարարի 05.03.2015 թ-ի թիվ 5011429 հանձնարարագրի համաձայն Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանի մոտ իրականացվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության 10.06.2015 թ-ի թիվ 5011429 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ):

Ակտի 4-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ անհատ ձեռնարկատերը թույլ է տվել «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքով սահմանված պահանջների խախտում, մասնավորապես՝ անհատ ձեռնարկատերը 2010թ-ի օգոստոսի 3-ից մինչև

2014թ-ի դեկտեմբերի 31-ը «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի գ) կետի և 2013թ-ի հունվարի 1-ից գործող «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 4-րդ կետի գ) ենթակետի համաձայն պետք է համարվեր ԱԱՀ վճարող և հարկային մարմին ներկայացնելու ԱԱՀ-ի եռամսյակային հաշվարկներ, ինչը ԱՁ-ի կողմից չի իրականացվել: Խախտվել են «ԱԱՀ-ի մասին» և «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքների վերը նշված հոդվածների պահանջները, որոնց համաձայն ԱԱՀ վճարող չհամարվելու համար սահմանված շեմը չի տարածվում այն կազմակերպության և անհատ ձեռնարկատիրոջ նկատմամբ, որին պատկանում է այլ անձանց կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20%-ը և ավելի մասը, իսկ ստացված նյութերով հիմնավորվել է, որ 31.03.2008թ-ից Աշոտ Հակոբյանին է պատկանել «ՔԱԼԱՐ-ԷՍ ԷՔՍ» ՍՊԸ-ի կանոնադրական կապիտալի 33% մասը:

«ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն ԱԱՀ-ով հարկվող օբյեկտ է համարվում ՀՀ տարածքում ԱԱՀ վճարողների կողմից իրականացված «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածով սահմանված ապրանքների մատակարարում և ծառայությունների մատուցում համարվող բոլոր գործարքների նույն օրենքի 8-րդ հոդվածով որոշվող ԱԱՀ-ով հարկվող շրջանառությունը, որի նկատմամբ Ա/Ձ-ն 2010, 2011 և 2012թթ-ների համար «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի մինչև 2013թ-ի հունվարի 1-ը գործող խմբագրությամբ սահմանված 16.67% հաշվարկային դրույքաչափով (Ա/Ձ-ն իր գործունեությունն իրականացրել է բացառապես ՀԴՄ-ների միջոցով), իսկ 2013 և 2014 թվականների համար նույն օրենքի նույն հոդվածի 2013 թվականի հունվարի 1-ից հետո գործող խմբագրությամբ սահմանված 20% դրույքաչափով պետք է հաշվարկեր ԱԱՀ և «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածով սահմանված կարգով այն վճարեր բյուջե, ինչը Ա/Ձ-ի կողմից չի կատարվել:

Արդյուքում, անհատ ձեռնարկատերը ստուգվող ժամանակաշրջանում չի հաշվարկել և վճարել բյուջե ԱԱՀ ընդամենը 2840784 դրամ: Համաձայն «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 30.1-րդ հոդվածի 2010 թ-ի 3-րդ, 4-րդ և 2011 թ-ի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ եռամսյակների համար հաշվարկված ԱԱՀ-ի գումարների մասով, ընդամենը 270142 դրամ, լրացուցիչ հարկային պարտավորություններ չեն առաջադրվել: Այսպիսով, Ա/Ձ-ից ենթակա է գանձման «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածով սահմանված կարգով 2011թ-ի 4-րդ, 2012, 2013 և 2014թ-ների 1-ից մինչև 4-րդ եռամսյակների համար հաշվարկված բյուջե վճարման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարները, ընդամենը՝ 2.570.642 դրամ:

Արդյունքում հիմք ընդունելով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ, 24-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթները նշված խախտման հետևանքով ԱԱՀ-ի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 6.289.521 դրամ:

Վերոգրյալ խախտման համար Ակտով լրացուցիչ պարտավորություններ են առաջադրվել նաև եկամտային հարկի, պարտադիր սոցիալական ապահովության վճարների գծով, իսկ շրջանառության հարկի գծով Ա/Ձ-ի կողմից 2013 թ-ին և 2014 թ-ին վճարված գումարներն առաջադրվել են հետ վերադարձման:

Ակտի 4-րդ կետով արձանագրված խախտման վերաբերյալ հարկ է նշել հետևյալը:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի առաջին պարբերության համաձայն. «Անձինք, որոնց կողմից նախորդ օրացուցային տարում իրականացված՝ սույն օրենքի 6 հոդվածի 1-ին, 2-րդ և (կամ) 3-րդ կետերով սահմանված գործարքների (գործառնությունների) հարկվող շրջանառությունը չի գերազանցել 58,35 միլիոն դրամը, տվյալ օրացուցային տարում ԱԱՀ վճարող են

համարվում այդ գործարքների հարկվող շրջանառությունը 58,35 միլիոն դրամը գերազանցելու պահից՝ 58,35 միլիոն դրամը (ԱԱՀ-ի շեմը) գերազանցող մասի համար»:

Նույն հոդվածի գ) կետի համաձայն՝ Սույն հոդվածով սահմանված ԱԱՀ-ի շեմը չի կիրառվում այն կազմակերպության և անհատ ձեռնարկատիրոջ նկատմամբ, որին պատկանում է այլ անձանց կանոնադրական կամ բաժնեհավաք կապիտալի 20 տոկոսը և ավելի մասը (բաժնետոմս, բաժնեմաս, փայաբաժին):

Իր հերթին, «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 4-րդ կետի գ) ենթակետով հստակ սահմանված է, որ շրջանառության հարկ վճարողներ չեն կարող համարվել առևտրային կազմակերպությունները, անհատ ձեռնարկատերերը, նոտարները, եթե առևտրային կազմակերպությանը, անհատ ձեռնարկատիրոջը կամ նոտարին պատկանում է Հայաստանի Հանրապետության այլ ռեզիդենտ հանդիսացող առևտրային կազմակերպության կանոնադրական (բաժնեհավաք) կապիտալի 20 տոկոս և ավելի փայաբաժինը (բաժնետոմսը, բաժնեմասը):

Քննարկվող դեպքում «ՔԱԼԱՐ-ԷՍ ԷՔՍ» ՍՊԸ-ի կանոնադրական (բաժնեհավաք) կապիտալի 20 տոկոս և ավելի փայաբաժինը 31.03.2008թ-ից պատկանել է Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանին, հետևապես վերջինս ստուգվող ժամանակահատվածում չէր կարող համարվել շրջանառության հարկ վճարող, այլ իր գործունեությունը պետք է իրականացնե՞ր ավելացված արժեքի հարկի դաշտում:

Բողոքներում բազմիցս բերված պնդումների վերաբերյալ, որ Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանին մինչև Ակտի կազմելը երբևէ չի տեղեկացվել, որ վերջինս պետք է իր գործունեությունն իրականացնի ավելացված արժեքի հարկի դաշտում, նշվեց հետևյալը:

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Էրեբունու ՀՏ կողմից 24.12.2013 թ-ին կազմվել է կամերալ (գրասենյակային) ուսումնասիրության արդյունքներով հայտնաբերված անհամապատասխանությունների, անճշտությունների, խախտումների վերաբերյալ արձանագրությունը, որի 4-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանը 2010-2012 թ.թ.-ին համարվում է ԱԱՀ վճարող և պետք է ներկայացնի ԱԱՀ-ի եռամսյակային հավարկներ և ֆիզիկական անձի տարեկան եկամուտների հաշվարկներ, քանի որ Աշոտ Հակոբյանը միաժամանակ հանդիսանում է «ՔԱԼԱՐ-ԷՍ ԷՔՍ» ՍՊԸ-ի 33% բաժնետեր: Մինչդեռ, Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանը 2010-2012 թ.թ.-ի համար ԱԱՀ-ի եռամսյակային հավարկներ չի ներկայացրել, այլ ներկայացրել է տարեկան եկամուտների պարզեցված հաշվարկներ:

Վերոգրյալ կամերալ (գրասենյակային) ուսումնասիրության արձանագրությունը Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանը ստորագրությամբ ստացել է 24.12.2013 թ-ին:

Ավելին, ՀՀ ՖՆ Էրեբունու ՀՏ կողմից 20.09.2014 թ-ին կազմված է կամերալ (գրասենյակային) ուսումնասիրության արդյունքներով հայտնաբերված անհամապատասխանությունների, անճշտությունների, խախտումների վերաբերյալ արձանագրությամբ ևս մեկ անգամ արձանագրվել է Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանի կողմից ԱԱՀ-ի դաշտում գործունեություն իրականացնելու անհրաժեշտության մասին (20.09.2014 թ-ի կամերալ ուսումնասիրության արձանագրությունը փոստային առաքմամբ կողմին է ուղարկվել 22.09.2014 թ-ին): Սակայն Ա/Ձ Աշոտ Հակոբյանը չի կատարել համապատասխան հետևություններ և իր գործունեությունը շարունակել է ծավալել շրջանառության հարկի դաշտում:

Ինչ վերաբերվում է բողոքներում բերված այն պնդումներին, որ «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ, 24-րդ և 25-րդ հոդվածներով նախատեսված պատասխանատվության միջոցները կիրառվել են ՀՀ օրենսդրության պահանջների խախտմամբ, ապա Հանձնաժողովը, ուսումնասիրելով Ակտով լրացուցիչ գանձման առաջադրված պարտավորություններն արձանագրեց, որ վերոգրյալ իրավանորմներով նախատեսված պատասխանատվության միջոցները հաշվարկվել են ՀՀ օրենսդրության պահանջներին համապատասխան:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ Ակտը կազմվել է ՀՀ օրենսդրության պահանջներին համապատասխան:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո թ ո շ ու մ է՝

ՀՀ ՖՆ ստուգումների կազմակերպման և դիտարկման վարչության 10.06.2015 թ-ի թիվ 5011429 ակտը թողնել անփոփոխ, իսկ բողոքները՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ